

“L'elecció dels membres de l'AVL ha estat estrictament política”

Juli Peretó, vicerector de Cultura de la Universitat de València i membre de la secció de ciències biològiques del IEC, considera que l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), abans de res, hauria d'establir una coordinació activa amb l'Institut per evitar el risc de *galleguització*.

—A l'AVL hi ha menys universitaris dels que s'esperava. Tenen prou de pes?

—Em sembla difícil valorar-ho quantitativament. En una acadèmia de la llengua, els acadèmics han d'estar pels seus mèrits individuals. Considerar que dins i fora de la universitat hi pot haver persones amb capacitat científica i literària per a pertànyer a una acadèmia. Per tant, parlar de quotes universitàries no em sembla oportú. No és aquest el criteri que cal utilitzar. Ara bé, el que sí que hem observat en

els dos anys i escaig de constitució de l'Acadèmia és que els especialistes en valencià es troben fonamentalment en la universitat. Fora de la universitat, no es fa investigació filològica.

—Ha dit que el criteri hauria d'haver estat el perfil científic o literari. Hi ha qui opina que la capacitació dels acadèmics és molt baixa.

—Aquesta és una consideració que sí que es pot fer a la vista dels acadèmics electes. Científicament, el perfil d'alguns membres és indiscutible mentre que en altres membres és absent. Hi ha persones el prestigi filològic de les quals és perfectament desconegut. Per quins mèrits han estat incorporats? Aquest fet està per explicar, però té una lògica perquè aquesta Acadèmia té un defecte de partida que és que, tot i que la llei marque uns mínims de gent amb un prestigi filològic, ningú no s'ha posat a mesurar-ho de manera independent. El fet que siga per elecció parla-

“En cap institució acadèmica de prestigi hi ha una vinculació política com la de l'AVL. Una vegada més, els valencians hem inventat una cosa nova.”

mentària, d'entrada, ja li posa una tara molt greu, que és política. El pes de la decisió és estrictament polític.

—L'entrada de gent amb unes adscripcions polítiques molt clares ha estat major de l'esperada.

—Per a mi, no. És un resultat lògic de la pròpia llei de creació de l'AVL. El defecte de forma inicial de la llei és l'elecció parlamentària, que és insòlita. Cap institució acadèmica de prestigi té una vinculació política com hi ha en l'AVL. Una vegada més, els valencians hem inventat una cosa nova.

—L'Acadèmia pot entrar en competència amb l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana (IIFV)?

—En absolut. L'IIFV, des de la seua creació, és un centre d'investigació, però ha estat utilitzat adequadament com a organisme subsidiari d'assessorament en termes de revisió de textos i de toponímia per part de la Generalitat Valenciana. És un cas similar al de les Illes, que haguera estat

un model vàlid perquè hauria garantit d'entrada la troncalitat amb el IEC, que té per llei reconeguda la competència en matèria lingüística. Ara, hi ha l'IIFV, que és un centre d'investigació, i l'Acadèmia, que entre les primeres mesures hauria de reconèixer la realitat lingüística consolidada de la qual parteix. Si el primer acte de l'Acadèmia fóra establir una coordinació activa amb la Universitat de les Illes Balears, amb l'IIFV i amb el IEC, és demostraria de manera palpable que va pel bon camí.

—La relació amb el IEC és tanmateix una incògnita. Pot haver-hi problemes?

—Per part del IEC, no. L'Institut vol fer una tasca comuna i convergent. No es tracta de fer una normativa uniformadora, sinó de dignificar la llengua en cada territori amb totes les seues variants.

—Hi ha perill d'una excessiva dialectalització.

—Els riscos que hi pot haver de *galleguització* o fragmentació lingüística per tenir una acadèmia pròpia haurien d'allunyar-se des d'un primer moment. Per a una llengua tan petita com la nostra, hauria de ser prioritària la preservació de la unitat de la llengua, fins i tot si ho veiem des d'un punt de vista econòmic. Des del punt de vista editorial, seria un desgavell crear estàndards molt divergents.

Si la intenció real és treballar pel futur de la llengua perquè es vol una llengua de cultura sòlidament utilitzada, el treball de l'AVL hauria de ser coordinat i convergent amb les universitats i amb el IEC. Si el que es pretén amb l'Acadèmia és la *galleguització*, aquesta institució també pot ser eficaç. De les primeres passes, haurem de deduir per on van els tirs.

Miquel Calvet